

Ikt. sz.: FFB-40/8-5/2016/TE

TE-1/2016. sz. ülés
(TE-2/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottsága**
Természeti erőforrások fenntartható használata albizottságának
2016. április 11-én, hétfőn 10 óra 09 perckor
az Országház főemelet 37. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Tájékoztató az új erdőtörvény koncepciójáról	5
<i>Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Szabó Marcel, a jövő nemzedékek szószólójának hozzászólása</i>	<i>9</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>12</i>
<i>Válaszok</i>	<i>14</i>
Egyebek	16
Az ülés berekesztése	17

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az új erdőtörvény koncepciójáról

Tájékoztatót ad:

Dr. Bitay Márton Örs, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára

Dr. Szabó Marcel, a jövő nemzedékek szószólója

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Gábor (Fidesz), az albizottság elnöke

Bencsik János (Fidesz)
Sallai R. Benedek (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Hatvani Szabolcs, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Bitay Márton Örs állami földekért felelős államtitkár
(Földművelésügyi Minisztérium)
Dr. Szabó Marcel, a jövő nemzedékek szószólója

Megjelentek

Szabó Ferenc főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium)
Szalai Károly főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 09 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA GÁBOR (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm az albizottság tagjait. Sok szeretettel köszöntöm meghívott vendégeinket, dr. Bitay Márton Örsöt, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkárát, és sok szeretettel köszöntöm munkatársait, Szalai Károly urat, illetve Szabó Ferenc urat. Sok szeretettel köszöntöm a meghívott jövő nemzedékek szószólóját, dr. Szabó Marcel urat, és minden kedves érdeklődőt. A Fenntartható fejlődés bizottsága Természeti erőforrások fenntartható használata albizottságának ülését tartjuk ma.

Megállapítom, hogy az albizottság teljes létszámmal jelen van, tehát határozatképes.

Szeretnék javaslatot tenni a napirendre: 1. napirendi pontunk tájékoztató az új erdőtörvény koncepciójáról, a 2. napirendi pont pedig az egyebek.

Amennyiben elfogadjuk ezeket, akkor kérem, kézfeltartással jelezzük! (Szavazás.) Köszönöm szépen, egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztató az új erdőtörvény koncepciójáról

Rögtön neki is ugranánk az 1. napirendi pontnak, amely tájékoztató az új erdőtörvény koncepciójáról. Felkérném dr. Bitay Márton Örs urat, a minisztérium állami földekért felelős államtitkárát, hogy az erdőtörvény koncepciójával kapcsolatban tájékoztasson bennünket. Köszönöm szépen.

Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) tájékoztatója

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Képviselő Urak! Ombudsman Úr! Örülök, hogy itt lehetek, és beszélgethetünk ezen a fórumon is néhány gondolatot a törvény koncepciójával kapcsolatban, amit már meg is tettünk egypár alkalommal, meg még meg is fogunk tenni nyilván egypár alkalommal.

Az első dolog, amit szeretnék megosztani önökkel, hogy úgy gondolom, jelenleg az eredeti elképzeléshez képest valamivel lassabban fogunk haladni ennél a törvénytől is. Végeredményben azért az általam kezelt törvényeknél ezt már megszokhatták, akár a vadgazdálkodási törvénytől is azért majd egy évig beszélgettünk arról, hogy hogyan és miként lehetne egy jó szöveget elfogadni, ez valószínűleg az erdőgazdálkodásról szóló törvénytől is így lenne. Ennek megfelelően most körülbelül abban a stádiumban vagyunk, hogy a koncepció kapcsán, amelyet társadalmi vitára bocsátottunk, már látjuk a társadalmi vita eredményét. Szerintem maximum egy-két héten belül a koncepció módosítása megtörténik, ami a társadalmi vitában érkezett észrevételeket tartalmazza, illetőleg nyilván ezek közül azokkal az észrevételekkel, amelyekkel azonosulni tudunk, vagy amelyekről úgy gondoljuk, hogy valóban helyesek és jók, kibővítjük, átalakítjuk, és akkor reményeink szerint - a tárcán belül is a szükséges egyeztetések elvégzése után - immáron tárcaálláspontként haladhat tovább az anyag, és akkor a koncepció ilyen formán zárásra kerül. Nyilván ezután pedig a törvényszöveg kidolgozása az, ami előttünk álló feladat.

A törvényszöveggel kapcsolatban. Ezzel nem árulok el nagy titkot, nyilván dolgozunk már most is rajta, meg vannak azért szövegverziók, de alapvetően azért mégiscsak az Országos Erdészeti Egyesületnek a korábbi években kiérlelt és a

szakmában végigvitatott anyagából indulunk ki, azt szeretnénk egy kicsit még alakítani a koncepcióban megfogalmazott céloknak megfelelően, és utána, úgy gondolom, valahol május hónapra lehet már egy olyan törvényszöveg-tervezet a kezünkben, amely nem kormányálláspont, tehát nem egy olyan tervezet, amely a tárcák között már megjárta az egyeztetést, a kormány megtárgyalta, és végül benyújtásra kerül, hanem inkább egy olyan tervezet, amelyből azért már lehet dolgozni, és már úgy nagyjából látni, hogy mi a kontúrja, mi a sziluettje az új törvénynek.

És akkor itt térnék át arra, hogy új törvény, régi törvény, módosítás vagy nem. Alapvetően természetesen módosításban gondolkodunk, inkább a kommunikációs erőterben, a médiában emlegetünk új törvényt, hogy jobban tudatosuljon, hogy itt zajlik egy munka. Nyilván a 2009. évi, jelenleg hatályos törvényt nem fenekestül akarjuk felforgatni, hanem annak egy átdolgozott, módosított változatán gondolkodnánk.

Azt nagyon-nagyon sajnálom - és a bizottságban talán pláne van jelentősége ezeknek a mondatoknak -, hogy nem sikerült abban konszenzust találni, talán nagypolitikai konszenzust sem, de még házon belül sem, hogy a természetvédelmi, illetőleg az erdőgazdálkodási, valamint a vadgazdálkodási törvényeket valamilyen módon egyben kezelve módosítsuk. Nekem volt arra elképzelésem - talán a „javaslat” szó erős, inkább elképzelés -, hogy esetleg egy kódexszerű törvényben lehetne ezeket a szabályokat kezelni. Azt hiszem, volt ennek előjele is, hiszen azért ezeket a törvényeket '96-ban is tulajdonképpen egyszerre tárgyalta meg az Országgyűlés; formailag nem kódextörvény volt, mert egymás utáni sorszámmal jelentek meg, de valójában mind a három törvény látta a másik kettőt, vagy inkább úgy mondom, mindegyik szakma látta a másik két szakmát, amelyek azért valamennyire koherens egységet kell képezzenek. Ez a megoldás most nem tűnik időszerűnek, így az államtitkárságom illetékességébe és hatáskörébe tartozó két törvénnyel, a vadgazdálkodási és az erdőgazdálkodási törvénnyel kezdtünk.

A módosításról vagy a koncepcióról én nagyon sokat nem szeretnék beszélni, egyrészt a Fenntartható Fejlődési Tanács ülésén előadtam részletesen, ombudsman úr is ott volt, érdekképviseltek is ott voltak, látták, körülbelül miről van szó, nagyon sok hozzászólás volt, érdekes vita volt. Utána a zárszóban igyekeztem ott is világossá tenni az irányokat. Aztán volt egy Erdő Tanács-ülés a múlt héten, ott is beszélgettünk ezekről a dolgokról, sokkal zártabb, nem jegyzőkönyvezett körben, tehát mégiscsak azért könnyedebben tudtuk megfogalmazni a célokat. De miután a meghívó úgy szól, hogy azért valami tájékoztatást a koncepcióról adok, ezért inkább azt domborítanám ki, hogy a leírt koncepció, ami megjelent, annak milyen hibáit látom már az eddig lefolytatott beszélgetések alapján.

Az első, ami nem derült ki világosan a koncepcióból, hogy a gazdasági funkció markáns megjelenése az erdőnél nem azt jelenti, hogy a természetvédelmi vagy bármilyen más védelmi funkció rovására menne. Inkább úgy fogalmaznék, hogy anélkül, hogy ennek a rovására menne, kellene megtalálni azt, hogy hogyan lehet a gazdasági funkciót erősíteni. Ez egy egyértelmű hibája a koncepciónak, ami alapján látom, hogy sokan félreértelmezték. De nem az volt a cél, hogy itt most átgazoljunk egy sáros bakancsal a természetvédelem vívmányain, hanem inkább az, hogy valahogy a gazdasági funkciót erősítsük. De miért? - és itt a kettős kérdés. Mert jól látjuk, hogy a közjóléti funkció erős kormányzati ráhatásra nagyon szépen fejlődik. Most csak azt mondom, hogy több mint 15 milliárd forintot költöttünk 2010 óta csak az állami erdőgazdaságokban a közjóléti funkciókra, és akkor még nem mondom a nemzeti parkokat, amelyek szintén nagyon fontos ilyen beruházásokat hajtottak végre, és nekünk, bakancsos turistáknak - vagy oktatás vagy képzés - most tők

mindegy, hogy a nemzeti park logója alatt nézek meg egy ökoturisztikai centrumot vagy egy állami erdőgazdaság logója alatt. Tehát ezen a téren nagyon sokat fejlődöttünk 2010 óta. Tehát én úgy érzem, hogy ennél sokkal többet, és éppen ezért még több hangsúlyt helyezni erre nem nagyon van értelme, mert annak - és itt kanyarodunk a témánkhoz - még több gazdasági lábat kellene találni. De a gazdasági lehetőségek kiaknázásának meg vannak jól felfogott korlátai, amin nem szabad túllépni, mert ez az egész vagyion nem arról szól, tehát nem egy tőzsdei vagy nem egy pénzügyi műveletként kell erre tekinteni. Tehát a közjóléti funkció azért nem jelenik meg, csak ezt senki nem korholta a vita során, mert ott valószínűleg érezte mindenki, hogy itt nagyjából azért rend van, most így egyszerűen. Ebben lezárnám ezt a dolgot, nyilván lehetne vitatkozni, hogy még jobbat, még mást, de itt előrehaladunk.

A természetvédelmi funkciókat - alapvetően fontos, hogy tényleg megtaláljuk azt a korlátozási mértéket, ami világosan látható, tudományosan bizonyítható, vagy legalábbis úgy gondoljuk róla, hogy rövidesen egyértelműen bizonyíthatóvá válik, mert nagyon sok olyan eleme van egy erdővédelmi programnak is, mondjuk, aminek nyilván évtizedek múlva se biztos hogy lesz kézzel fogható tudományos eredménye, de mégis reményt fűzünk hozzá, vagy inkább úgy mondanám, jó reményünk van arra, hogy ennek lesz eredménye - kell világosan, jól leválogatni. És itt én erősíteni szeretnék: tehát ahol ez látható és egyértelmű, ott mindenképpen, azt gondolom, akár még egy lapáttal rá kell tenni. Viszont azzal is szembe kell nézni, hogy, mondjuk, a magyarországi erdővagyion 50 százaléka magántulajdonosok kezében van, a magyarországi erdővagyion 50 százaléka különösebben nagy védelmet nem élvez, és avval is szembe kell nézni, hogy pont ezen az 50 százalékon, mondjuk, van nagyjából 170 ezer, de mások szerint inkább 200 ezer hektár, ami működéson kívüli, üzemen kívüli, és nem termel senkinek semmit. Tulajdonképpen mondhatjuk úgy, hogy nem történik abban az erdőben semmi, csak úgy áll.

Na most, itt is az a koncepciónak egy hibája, hogy sokan azt gondolták, hogy a rezervációs szemléletnél az erdőrezervátumokat is ideértjük, hiszen ott se történik semmi, de nyilván nem értjük ide, mert ahol ilyen rezervációs erdőterületek vannak, annak más a célja. Persze, hozzáteszem, az én állításom az, amennyire ebbe az egész rendszerbe az ember beledolgozza magát államtitkárként, és próbál minél mélyebbre ásni, azt látom, attól félek, hogy szűkülni fog azoknak a területeknek az aránya - akár erdőről, akár más védett területről beszélünk -, ahol nem tettük még annyira tönkre a természetet, hogy meg lehessen tenni, hogy semmilyen emberi beavatkozást sem alkalmazunk, egyébként pont a természet fenntarthatósága érdekében.

Tehát inkább egy kutatási céllal látnám ezeket a rezervációs erdőterületeket, itt akár még növekmény is abszolút elképzelhető, de ami világosnak tűnik az e heti tanulmányokat végigolvasva, szakemberekkel beszélve, és ezt mondtam a tanácsülésen is, az az, hogy az a szemlélet, hogy bezárjuk az erdőt, a kulcsot meg odaadjuk a bagolynak, nem biztos, hogy az egyre növekvő méretű területeken működni fog, hanem inkább az tűnik vélhetőnek a jelenlegi tudásunk alapján - direkt fogalmazok azért ilyen árnyaltan -, hogy ide viszont emberi tudást, természeti szakértelmet, erdőgazdálkodási szakértelmet bele kell tenni, mert különben komoly problémákkal fogunk szembenézni.

Nyilván vannak társadalmi igények is, amelyeket egyrészt a magán-erdőgazdálkodókkal kapcsolatosan már jellemeztem, másrészt vannak olyan társadalmi igények is, amelyek pont a védelmi funkciót erősítik. Tehát, mondjuk, a Pilisi Parkerdőnél - látom, hogy az állami erdőgazdaságok vezérigazgatói között is vita mindig -, itt a Pilisben annak a jellemzően budapesti értelmiségi körnek, aki szívesen kimegy és körbenéz, van egy társadalmi igénye, hogy mit szeretne látni ebben az erdőben, és ha nem azt látja, akkor elégedetlen. Mint ahogy, mondjuk, van egy

somogyi erdőgazdaság, ahol aki kimegy az erdőbe, az teljesen más miatt megy ki az erdőbe, körbenézni, és akkor most finom voltam és nőies, meg más is a társadalmi elvárás, mert ők meg munkát szeretnének találni az erdőben, és azt szeretnék, hogy megéljen a családjuk. Tehát ezeket a társadalmi elvárásokat is azért valamilyen szinten fel kell karolni, oda kell rá figyelni, hogy azzal találkozzunk, ami annak az erdőnek egyébként a szakma szerinti rendeltetése, és ezt minél közelebb hozni ahhoz a társadalmi elváráshoz, amit egyébként az oda kilátogatók vagy az afelől érdeklődők látni szeretnének. Tehát ezekbe az irányokba szeretnénk elmozdulni.

Van persze nagyon sok hitvita is itt az erdők körül. Minek milyen haszna van? A szén-dioxid megkötése, tárolása, a folyamatos erdőborítás, az átalakító üzemmód. A gazdasági rendeltetésű erdőnél, akár alföldi viszonylatban is, mennyire helyes az, hogy tarvágás van, utána a humuszt letolva tuskósortokba rendezik a tuskókat? A vegetációs időszakban történő munkavégzésnél most a törzskiválasztó gyérités, a növedékfokozó gyérités engedélyezhető avagy sem? Mit csinálunk akkor, amikor nem vegetációs időszak van, egyébként lehet erdőművelést végezni, de a természet nem teszi lehetővé, mert véletlenül elfelejt fagyni, és nem tudják kihordani vagy nem tudják kitermelni az erdőben? Akkor később hogyan lehet azt kihordani, ki lehet-e még hordani? Mi történik akkor, amikor van, mondjuk, egy ökológiai katasztrófa, vagy ez nem jó szó, bocsánat, ezt visszaszívom, nem ökológiai katasztrófa, hanem történik egy vis maior esemény, jön egy széldőlés, és ledönti a fél hegyoldalt, de egyébként a vegetációs időszak kellős közepén vagyunk? Et cetera, et cetera, et cetera. Ezeket kell a törvényben végiggondolni, és azokra kell választ találnunk, amelyek egyébként most problémát okoznak az erdőművelés szempontjából.

Annyiban örülök neki, és köszönöm a lehetőséget, hogy nem engedtem nagyon finomnak lenni a koncepciót, mert így sikerült azért valamennyire vitát generálni. Ez a vita egyelőre még abszolút szakmai szinten zajlik, úgy látom, kifelé még különösebben nem ütötte meg az ingerküszöböt. Ez egyébként így nagyjából helyes is, tehát nem is biztos, hogy most mindenáron olyan vitát kell generálni, ami a társadalomban a-tól z-ig mindenkit megmozgat, és mindenki véleményét formál róla, de szerettem volna egy picit lökni ezen a rendszeren olyanformán, hogy azért beszéljük át, beszéljük ki. Nyilván elképzelhető, hogy vannak akár olyan elképzelések, amelyekben ragaszkodni fogunk a módosítás irányához, de simán elképzelhető az is, mint ahogy már most látom a koncepciónál is, hogy vannak olyan dolgok, amelyekben nem fogunk tudni dűlőre jutni.

Nagyjából ennyi. Most nyilván végigmehetnék egyesével, de avval a feltételezéssel élek, hogy a koncepciót mindenki látta, sőt talán nyomon követte az eddigi vitákat is, tehát most így egyesével nem kezdem el szemezgetni, hogy melyik alcím alatt mi van. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy gondolatmenetet szeretnék tenni a törvényhez, hiszen a vadgazdálkodási törvény koncepciójánál is ott voltunk, tárgyaltunk, és azt láttam, hogy sikerült egy jó ideig politikamentessé tenni. Remélem, továbbra is ilyen szakmai viták - mert azt nem fogjuk, és nem kell megúszni - fogják inkább előrevinni ezt a törvény módosítást is, és kevésbé a politika. Ennek örülnék, és ennek egyik lépése az, hogy ha igény van rá, akkor az albizottság vissza fog térni erre, és egy ilyen koordináló szerepkört mindenképpen szeretne biztosítani.

Felkérném dr. Szabó Marcellt, hogy az észrevételeit tegye meg a törvénykonceptióval kapcsolatban.

Dr. Szabó Marcel, a jövő nemzedékek szószólójának hozzászólása

DR. SZABÓ MARCEL, a jövő nemzedékek szószólója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak, az Albizottság tisztelt Tagjai! Kedves Megjelentek! Az erdő a legösszetettebb szárazföldi ökológiai rendszer, nem véletlen, hogy az erdőket az öt éves, új Alaptörvényünk P) cikkében a nemzet közös öröksége védelmi szintjére emelte, tehát a legmagasabb alkotmányos védelem alatt áll.

Az erdészeknek az elmúlt évszázadokban nagyon jelentős szerepe volt ennek az erdőkincsnek a kialakulásában és gazdagításában. Az első erdőtörvényünk, az 1879. évi XXXI. törvény tulajdonképpen az első természetvédelmi jellegű törvénynek fogható fel, hiszen az erdészeti törvény nagyon fontos korlátozásokat jelentett az erdők használata tekintetében. Magyar kezdeményezés volt szintén a VII. erdészeti világkongresszuson, Buenos Airesben, 1972-ben, a magyar delegáció kezdeményezte, hogy hivatalos dokumentumban is jelenjék meg az erdők hármass funkciója, a gazdasági, a természetvédelmi és a közjóléti funkció.

Ennek fényében, illetőleg annak fényében, hogy a 2009. évi XXXVII. törvény „A törvény célja”-ban a)-i) pontig sorol fel fontos célokat - amelyeknek része a klímavédelem, a biológiai sokféleség megőrzése, a termőtalaj megőrzése, a tisztaivóvíz-források biztosítása és persze a vidékfejlesztés és az erdőgazdasággal összefüggő foglalkoztatási lehetőségek biztosítása -, úgy látjuk, hogy az új koncepció, a jelenlegi koncepció ezt az a)-i) pontig terjedő listát csak nagyon kis mértékben követi. Az a)-i) pontok közül kiragad lényegében egy pontot, amely az erdőgazdálkodással összefüggő foglalkoztatási lehetőségekhez, a vidékfejlesztéshez, illetőleg az erdőgazdaság gazdálkodási funkciójához kapcsolódik, és a többi funkcióra nem fordít ugyanilyen figyelmet, ami miatt egyébként a koncepció készítőit különböző fórumokon jelentős kritika érte.

A legalapvetőbb kritikánk az új koncepcióval kapcsolatban, hogy a korábbi erdőtörvények, már az 1996-os erdőtörvény, amely egyébként annak idején egy napon került elfogadásra a vadgazdálkodási és a természetvédelmi törvénnyel, egyfajta, a különböző szakmai szervezetek közötti kompromisszum eredményét tükrözte, tehát az árvízvédelemmel, a talajvédelemmel, a természetvédelemmel foglalkozó szakembereket ugyanúgy, mint az erdőgazdálkodással foglalkozó szakemberek véleményét. Kialakult egy konszenzus, és az új koncepció az államtitkár úr által is aláírt az Országos Erdészeti Egyesület tapasztalataira épül. Tehát nincs meg az az általános konszenzus a különböző szakmai szervezetek között, amely alátámasztaná az erdőtörvény ilyen típusú módosítását, aminek azért a lényege - és ez eddig világosan kiderül a koncepcióból - a természetvédelmi kötelezettségeknek a csökkentése, ezeknek, egyes helyeken kifejezetten az anyag tartalmazza, más anyagi és egyéb ösztönzőkkel történő felváltása. Tehát abban látja a problémák megoldását - és a problémákról szintén szólnék néhány szót, mert vannak a magyarországi erdészeti gazdálkodással kapcsolatban nehézségek, és jogos a jogszabályok átalakításával kapcsolatos igény, erre majd szeretnék kitérni, különösen a magánerdőkkel kapcsolatos szabályozás tekintetében, de nem gondoljuk azt, hogy a természetvédelmi jellegű szabályozásnak a felhígítása olyan típusú irányba viszi előre a dolgokat, amelyre az adott esetben szükség van. Erre mindjárt ki fogok térni.

Hadd mondjak mégis egy érdekes idézetet, amit 1862-ben írt le Mérei Károly, kiváló erdészünk „Az erdők jelentősége a természet nagyszerű háztartásában” címmel. Azt mondja: „a növényország óriásai a roppant alakjoknak megfelelőleg nagyszerű befolyást gyakorolnak az egész nemzet jólétére. Ez a fontosság mindenütt nyilatkozik; a természet nagy háztartásában; az egyes állati életben, s az emberi működés minden irányában. Ezek szerint az erdők fontossága kereskedelmi, gazdasági és

természettani szempontból fogható fel.” Tehát már 1862-ben felismerték az erdők természetvédelmi és közjóléti funkcióját.

Még hadd hivatkozzak Kaán Károlyra, szintén kiváló erdészünkre: „A nemzetnek az erdőben rejlő nagy vagyona nemcsak jövedelmi tárgy, hanem a közjólét egyik igen jelentékeny tényezője.” - írta ezt Kaán Károly 1931-ben. És ezen a dátumon azért hadd időzzek el egy pillanatra, hogy aláhúzzam, nincs szükség rohanni, ugye, Kaán Károly ezeket a nagyon fontos gondolatokat papírra vetette 1931-ben, létrejött egy új szemlélet, amely a két világháború között számos újabb erdővel gazdagította Magyarországot, és ne felejtjük el, ha 1931-ben tölgyerdőt ültettek, az valószínűleg még mindig nem érett a letermelésre. Tehát itt százéves folyamatokat előlegezünk meg, olyan hosszúságú folyamatokról van szó az erdészeti gazdálkodásban, amely kiemelt, valamennyi szakmai szervezet konszenzusára épülő megoldásokat kíván. Tehát az alapvető javaslatunk, hogy akkor érdemes csak továbblépni az erdészeti koncepció tekintetében, ha az a természetvédelmi, árvízvédelmi, talajtani szakemberekkel részletes tudományos megvitatásra került, és ilyen módon az ő egyetértésüket is az adott ügyben biztosítani lehet. Nem kis időről van szó, 2030-ban utódaink ne a mi sírjainkat botozzák meg, mert rossz szabályozást, rossz irányt vezettünk be.

Ebben a tekintetben azért nagyon fontos, hogy mi az a visszalépési irány, amit a koncepció kijelöl, és ebben a tekintetben szintén hadd mondjak valamit. Itt egy pillanatra úgy tűnik, mintha a minisztérium kontra ombudsmani hivatal polémiáról lenne szó. Itt alapvetően végigolvastam az ezzel kapcsolatban évek óta fellelhető dialógust. Volt egy nagyon fontos ülése tavaly a Mezőgazdasági bizottság Erdészeti albizottságának, ott kialakult egyfajta konszenzus. Volt egy nagyon fontos ülése az Országos Környezetvédelmi Tanácsnak, a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanácsnak, és szeretném megidézni a legfontosabb természetvédelmi szervezeteket, a Magyar Madártani Egyesületet, a WWF-et, az MTVSZ-t. Ezek álláspontja nagyjából hasonló bizonyos kérdések kezelése tekintetében. Az Erdészeti bizottság megállapításából azt a következtetést szeretném levonni, hogy az alapvető probléma a magyarországi erdészeti gazdálkodás tekintetében nem a természetvédelmi szabályokkal van, illetőleg ennél sokkal fontosabb, sokkal lényegesebb probléma a tulajdonviszonyoknak a problémája és a magán-erdőgazdálkodásnak a válsága, amely nem azon alapul, hogy a természetvédelmi előírások túlzottak, hanem elsősorban arra alapul, hogy olyan tulajdonosi rend alakult ki 1990 után, akik nem értenek az erdőgazdálkodáshoz, nagyon kicsi tulajdoni területekkel bírnak, és sokszor osztatlan közös tulajdoni területeken kell hogy gazdálkodjanak, és az erdőbirtokossági társulati rendszer nagyon nem működik. Tehát ennek a tulajdonviszony-rendszernek és az őket érintő nagyon fontos adminisztratív tehernek a módosítása jelentősen javíthatná azt a helyzetet, ami tényleg szomorú, hogy Magyarországon valóban a magán-erdőgazdálkodások keretében nőtt körülbelül 200 ezer hektárra az az erdőmennyiség, amellyel így a magánerdészetek által művelt területek mennyisége körülbelül 900 ezer hektár, de ebből valóban 300 ezer hektár a műveléstől felhagyott terület, ami valóban egy igen jelentős és igen szomorú probléma.

Az Erdészeti albizottságban a megoldási javaslat elsősorban arra irányult, hogy ezeken módosítani kellene. Ebben mindenfajta támogatást szeretnénk előzetesen jelezni és megadni, egy olyan szerencsétlen rendszer alakult ki a tulajdonviszonyok tekintetében a magánerdészetek területén, amelynek az orvoslása elengedhetetlen ahhoz, hogy a magyarországi erdészetek fejlődni tudjanak.

A másik szintén az Erdészeti bizottság megállapítása, amellyel az ombudsmani hivatal maximálisan egyetért, de egyetértettek a természetvédelmi szervezetek, egyetértett az OKT, hogy a legfontosabb probléma a koncepcióval az, hogy nem

különbözteti meg a magánerdészeteket, az állami erdészeteket, a védett területeken folyó gazdálkodást. Sőt tudjuk, hogy a faültetvényeket is az erdők körébe sorolná. És az alapvető, legfontosabb probléma az, hogy a természetvédelmi szabályok lefelé való nivellálódásához vezet, hogyha ugyanazt a szabályrendszert akarjuk a faültetvényekre, mint az erdőrezervátumokra a nemzeti parkokban. Nem lehetséges egységes szabályozással kezelni a helyzetet, teljesen egyértelműen és még a 2009-es törvénynél is határozottabban szeretnénk azt látni, hogy az új koncepció aláhúzza, hogy az állami tulajdonú területeken a gazdasági funkciót alá kell rendelni a természetvédelmi funkciónak és a közjóléti funkciónak. Ez rendkívül fontos.

Szintén nagyon fontos és nagyon szeretnénk látni azt, hogy a védett természeti területeken a természetvédelmi kezelés, egyéb védett területeken a természet közeli gazdálkodás mint koncepció legyen elvárás az erdészeti tulajdonosokat illetően.

Tovább szeretnénk bátorítani azt a folyamatot, amelyben a védett erdőket az állam felvásárolja a magángazdálkodóktól, és ennek a védelmi szintnek a megőrzéséről az állami tulajdon keretei között gondoskodik.

Tehát a differenciált szabályozás, amit mindenki aláhúzott az Erdészeti bizottságtól kezdve a WWF-en és az MTVSZ-en és a Magyar Madártani Egyesületen túl az Országos Környezetvédelmi Tanácsig, amelynek a neve nem hangzott el, talán azért is, mert a koncepció visszavonására kérte föl a minisztériumot.

Szeretném azt is aláhúzni, hogy sajnálatos módon a koncepció kiérleletlenségével kapcsolatban jelzés az, hogy vannak olyan tudományos kérdések, amelyek megítélése álláspontunk szerint hibás a koncepcióban. Így az államtitkár úr részben elhatárolódott a szén-dioxid-megkötési kérdéstől, hogy vajon a hosszabb kitermelési ciklusú fák képesek-e több szén-dioxidot megkötni vagy a rövid kitermelésű fák. Ebben a tekintetben a mi alapvető hozzáállásunk az, hogy azokban az erdőkben, amelyek hosszabb vágási ciklusúak, ott az élő, a holt anyag és a megbolygatatlan talaj lényegesen több szén-dioxidot képes lekötni, és ennek következtében értékesebb és jobb tevékenységet végez, mint a gyors letermelés, amely mellett az anyag érvel.

Alapvető hibának látjuk azt, hogy a koncepció gyengíteni kívánja azt a megközelítést, amely kezdett általánossá válni, hogy érték a folyamatos erdőborítottság, érték az őshonos fák visszatelepítése. Azt látjuk, hogy a koncepció megnyitná az utat arra, hogy a változó klímára való hivatkozással idegen fajok betelepítésére legyen lehetőség, illetőleg hogy az őshonos fajok és a természetközeli erdő helyett egy monokultúrás, fajtaszegény, esetlegesen a nagyon gyorsan terjedő és szaporodó fákból álló kultúrák elterjedését is támogatnák, ami nem szerencsés. Ha történtek hibák vagy botlások az elmúlt száz évben, tehát amikor nem megfelelő fák kerültek azokra a területekre, amelyek utána a kipusztulásukkal bizonyították azt, hogy nem megfelelő fakultúrákat próbáltak telepíteni, akkor ott a rovarok elterjedése, a szélördés, a tűznek való ellenálló képesség hiánya, a klímaváltozással kapcsolatos ellenálló képesség hiánya volt felvethető, azaz rövid összegzésben: nem véletlen, hogy mely őshonos fák maradtak meg évezredekken keresztül a Kárpát-medencében. Azok az erdők, amelyek ilyen őshonos fákból állnak, vegyes fa- és cserjeállományt mutatnak fel, és arra a biológiai hagyományra épülnek, ami itt a Kárpát-medencében klimatikusan meg tudott maradni nagyon hosszú időn keresztül, egyértelműen alkalmasabbak a túlélésre, ezért az ezzel kapcsolatos szemléletet is kritika érte szintén valamennyi oldalról.

Röviden abban összegezném az álláspontunkat, hogy a differenciáltság hiánya a különböző tulajdoni formák és védettségi fokozatok között jelentősen problematikus, a természetközeli, a folyamatos erdőborítást kívánó, az őshonos hazai fajták fenntartását, újratelepítését kívánó erdészeti kultúrákat rombolhatja, és ennek

következtében a koncepció ezen elemeinek az átgondolását, újragondolását szeretnénk kezdeményezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen az ombudsman úrnak. Az idő előrehaladtára való tekintettel szeretném az államtitkár urat egy kis várakozásra inteni. Először megkérdezem a bizottság tagjait, hogy szeretnének-e röviden hozzászólni, mert negyedóránk van még a bizottsági ülésig, és akkor utána adnám meg az államtitkár úrnak válasza a lehetőséget.

Megkérdezem, hogy van-e jelentkező. *(Jelzésre:)* Sallai R. Benedeknek adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Az nekem a furcsa, hogy ha jól értem, szakmai zöldcivil szervezetek, akik nemcsak természetvédelemmel, hanem többek között erdőgazdálkodással foglalkoznak - a WWF-nek konkrétan az erdőmunkacsoportja, erdész egyetemi végzettségű szakember foglalkozott ezzel, tehát zöldcivil szervezetek -, nem nagyon szerették ezt, természetvédelmi szempontból aggályosnak tartották. Ha jól értettem, akkor a Földművelésügyi Minisztériumnak van egy tanácsadó szerve, ezt Országos Környezetvédelmi Tanácsnak hívják, kifejezetten a tanácsadó szerve a minisztériumnak, és azt javasolja, hogy vessék el. Az Országgyűlésnek is van egy tanácsadó szerve, ezt Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanácsnak hívják, és ha jól értesültem - ugyan nincs még nyomtatott állásfoglalás -, ott sem nagyon szerették ezt a koncepciót. Ha jól láttam a szakmai listákat, amelyeket figyelemmel kísérek, mondjuk, Bartha Dénes professzor - erdészeti szakemberként, azt hiszem, el lehet ismerni - szintén nem nagyon repesett a koncepció jelenlegi irányaitól.

Tehát én arra vagyok kíváncsi, hogy ki örült ennek a koncepciónak, tehát ki az, aki ezt összességében szereti. Ezt nem támadásképpen mondom, mert összességében pozitívnak éreztem az első mondatát, mivel azzal kezdte az államtitkár úr, hogy lassabb lesz a folyamat. Akkor abban lehet reménykedni, hogy esetleg alaposabb megfontolás lehet ezen lassúság mögött, és ennek az egyik oka lehet az, hogy érdemben foglalkozni kell ezekkel az ügyekkel.

Egyvalamit nem szeretnék vitatni egy másodpercre sem, és ez ügyben az FM-nek az előterjesztését, ha tartalmilag nem is értek azzal egyet túlnyomó többségében, nem vitatom: ez pedig az, hogy jó néhány ok arra ösztönöz bennünket jogalkotóként, hogy foglalkozni kell a magyar erdők ügyével. Nyilvánvalóan foglalkozni kell az állami erdészetek ügyével, az állami erdészetekben zajló ügyekkel, százezer hektárról beszélve, foglalkozni kell azzal, hogy mi lesz az állami erdőkben való gazdálkodás jövője, hogyan képzelem el ezt a magyar társadalom, a Magyar Országgyűlés, a tárca, mert nyilvánvalóan az nem fenntartható állapot, amit jelenleg tapasztalhatunk az állami erdészetek körül. Foglalkozni kell azzal, hogy a biológiai vagy ökológiai értelemben vett erdők mennyisége csökken. Hiába lehet statisztikailag kimutatni a fával borított területek statisztikai növekedését, egyszerűen tényként kezelhetjük azt, hogy probléma van.

Ha megengedik, nem szerettem volna elvinni ebbe az irányba a témát, de egyetértve a szószóló úrral, szakmailag én is azt mondom, hogy akár a klímaváltozás teljesen ellentétes következtetéseket enged meghozni pont a biológiai értelemben vett erdők miatt, és nemcsak a humusztartalom, nemcsak az aljnövényzet jelenléte miatt. Tehát ha összehasonlítjuk egy növekvő erdőnek a biológiai összetételét egy faültetvénynek, egy nemes nyárasnak a biotomassza-mennyiségével, akkor nyilvánvalóan pont ezek az okok, a társadalmi elvárás, az, hogy hogyan tud ez

munkahelyeket fenntartani. Itt nagyon-nagyon fontos, amikor az államtitkár úr szem előtt tartja azt, hogy nemcsak az erdészeten foglalkozó állásokról kell hogy beszéljünk, hanem azokról is, akik pont a közjóléti funkciókhoz, pont a természetvédelmi, bemutatási ismeretterjesztési funkciókhoz kötődő állásokban vannak, tehát a turisztikában rejlő potenciál hogyan marad meg. Ugyanis - mint azt a koncepció egy-két félmondattal jelzi is - nem pusztán arról van szó, hogy fával vagy stílfűrészrel rendelkező emberek dolgoznak erdőkben, hanem sok más nagyon fontos állást is fenn tud tartani, és ezeknek a jelenléte hangsúlyozottan jelen kell hogy legyen a koncepcióban.

Tehát összefoglalva: számomra hiteles és korrekt szakmai szervezetek, a tudományos élet szereplői, az Akadémia szereplői fenntartásaik sokaságát fogalmazták meg, és ez egybehangzó azokkal, amelyeket március 7-én jómagam is megfogalmaztam, és szerettem volna, hogy a bizottságon tárgyaljunk róluk, amikor a miniszter úr még azt kérte, hogy majd egy későbbi időpontban. Ezek miatt én is azt kérném és azt tartanám szükségesnek, hogy a vadgazdálkodási törvényhez hasonlóan gondoljuk újra ezt a koncepciót, a nyár folyamán próbáljuk meg érlelgetni, és majd leghamarabb ősszel térjünk arra vissza, hogy milyen irányba menjünk. De azt a szemléletet, amit a jelenlegi koncepció sugall, ami arról szól, hogy gyakorlatilag az erdőgazdálkodás alá rendel minden más szempontot, alapvetően nagyon-nagyon fontos lenne elvetni.

Azért örülök neki, hogy a főosztályvezető úr is itt van, mert amikor arról beszél a koncepció több esetben, hogy milyen veszélyek vannak az erdőgazdálkodás részéről, azért nem árt kezelni azt a helyzetet is, hogy nagyon sokszor az erdők megújulási képességét a túltartott nagyvadállomány éppúgy veszélyezteti, mint, mondjuk, a gazdálkodási jog által a természet vegetációs időszakban való kezelése. Tehát ahhoz, hogy ezek harmóniában legyenek, ahhoz, hogy jövedelemszerzési módok, munkahelyek teremthetők legyenek, nem árt egy koncepcionális, széles látókörű szemléletet sugallni, ahol újra kell gondolni pont vadgazdálkodási szempontból például azt a kérdést, hogy mi lesz az állami tulajdonban lévő erdők vadgazdálkodási jogával, hiszen jó néhány olyan település van, amely körül szinte kizárólag állami erdők vannak, és ha ott az állam megtartja, mondjuk, a vadgazdálkodási jogot is, és nem történik egy nyitás, akkor tényleg leszűkíti a helyi foglalkoztatás lehetőségét az erdőgazdálkodásban való részvételre. Hogyan lehet ezeket bővíteni? Hogyan lehet ezt kiegészíteni? Hogyan lehet egy diverz, stabilabb foglalkoztatási szerkezetet létrehozni erre a természetierőforrás-állományra alapozva?

Tehát összességében én a magam részéről szintén arra kérném államtitkár urat és a Földművelésügyi Minisztérium vezetését és jelen lévő munkatársait, hogy jelen formájában, jelen irányában ezt érdemes újragondolni. Lehet azt mondani, hogy elvetni, de azért nem akarom ezt a szót használni, mint amit az Országos Környezetvédelmi Tanács használt, mert én viszont nagyon-nagyon sok problémát láttam az elmúlt tíz évben állami erdőkben, és a magánerdők sokasága is ontotta a természetvédelmi problémákat, amelyeknek a kezelése időszerű, és kell hogy ezzel foglalkozzunk. Az, hogy ennek az irányai alapvetően mások legyenek, mint a jelenlegi koncepcióban ez szerepel, és pont a vadgazdálkodással és természetvédelemmel való lényegesen nagyobb harmónia és összhang megteremtésére kellene hogy irányuljanak, ezt csak erősíteni tudom, de ezt azért nem szeretném ismételni, mert a politikától független tanácsadó testületek és civil szervezetek többsége ezt megfogalmazta.

Egyetlenegy dolgot, ha megenged, államtitkár úr. Én még a hétvége folyamán is dolgoztam, és elnézést kérek, hogy nem küldtem át, nagyon vigyáztunk rá, hogy ne legyen hosszabb a véleményem, mint a koncepció, de mi is megfogalmaztuk azokat az

elvárásokat, amelyek hosszabb távon az erdőkoncepcióval kapcsolatos újragondolásra lehetőséget teremtenének, és ennek a pontjaiban, amit pont azt megelőzően közzé is tettem sajtóban is, amikor első bizottsági ülésre szeretnénk volna meghívni önt, az alapvetően egy újragondolást igényel, a mostani koncepciótól eltérően, alapvetően azzal, hogy a magyar társadalom számára mik az elsődleges szempontok és mik a hosszú távú szempontok. Ezekben az erdőgazdálkodás pillanatnyi, napi érdekérvényesítő képességét bizonyos szinten korlátozó magatartást lehet hogy kell tanúsítani, de azt gondolom, hogy az erdészeti szakma hosszú távú érdekeit az szolgálja, hogyha az európai szempontokkal lépést tartva nem a véghasználatos erdőgazdálkodási mód erősítését szolgáló gazdálkodási törekvéseknek próbálunk teret engedni, hanem megpróbáljuk megkeresni azokat a megoldásokat, ahol ennek teret kell engedni. És legyen ez egy közös cél, hogy hogyan legyen több a fával borított terület, de ez csak úgy, hogy a jelenlegi - biológiai értelemben vett - erdők mennyisége soha semmilyen mértékben a következő évszázadokban vagy évtizedekben ne csökkenhessen.

És arról, hogy szántókat vagy bármi mászt művelésiág-változással hogyan vonjunk be még faterelítésre, érdemes egy közös gondolkodást folytatni, hogy a faterelítést mindenképpen növeljük, és ott, ahol faterelítéssel akár erdőgazdálkodási célokból idegen honos fajokkal védett területen kívül művelésiág-változásokkal lehetőséget adunk ezeknek a bővítéseknek, ott pedig valóban a gazdálkodási szempontokat megpróbáljuk segíteni a lehetőségek szerint, úgy, hogy az a gazdálkodó érdekeit leginkább szolgálja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. És meg is adnám rögtön a szót államtitkár úrnak a válaszokra.

Válaszok

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Visszafelé haladva, a képviselő úr által elmondottak. Azt köszönöm szépen, pont azt akartam mondani, hogy akkor folytassuk úgy a dolgot, bár itt a koncepciógyártásnak azért a vége felé vagyunk, de ha van ilyen javaslat, akkor az nagyon jó, azt kérjük szépen. Erről szól a társadalmi vita. Ha nem lettünk volna kíváncsiak, akkor előrántunk a fiókból egy törvényt, és azt mondjuk, hogy itt az álláspont, tessék! De nem ezt akartuk követni, hanem azt, hogy akkor már a koncepcióról is beszéljünk. Úgyhogy azt köszönöm szépen, azt kérem, hogyha megkaphatjuk. (*Sallai R. Benedek közbeszólása.*) Jó.

A koncepció mérete. Ugye itt utalt képviselő úr, hogy ne legyen több a vélemény, mint a koncepció mérete. De nyugodtan lehet több. Egy koncepciónak azért van egy társadalmi emészthetőségi szintje is, meg nyilván azért van a törvénynek egy mérete. Most én nem akartam bő lére eresztetni, de nyilván, ha ezen múlik, akkor lehet akár 50 oldalas koncepciót is írni, de valószínűleg 50 oldalba maga a törvénytörvény is bele fog férni. Ezért nem erőltettük túl a dolgot. De az nem baj, nem kell leszűkíteni, tehát ha sok véleménye van, markáns véleménye van, sokféleképpen közelíti meg a dolgot, akkor nyugodtan, minél tágabb anyagban.

Kinek jó a változás? - kérdezte képviselő úr. Higgye el, az ember, amikor fölkel államtitkárként, akkor - isten bizony - szeretne valami jót csinálni. Tehát nem úgy kelek föl, hogy azt mondjam, hogy hú, ma reggel biztosan talállok valakit, akibe bele tudok rúgni, mert én vagyok a nagy államtitkár. Tehát én remélem, hogy ez a koncepció meg az, amin mi gondolkodunk, a magyar erdőknek jó, függetlenül attól, hogy egyébként most a vitában milyen tudományos, tartalmi vita vagy milyen hisztifaktor keletkezik a vita kapcsán. De az biztos, hogy nem azzal a szándékkal

csináljuk, hogy valakit jól megregulázzunk, meg hogy a mi akaratunk érvényesüljön, ha tetszik, ha nem. Egy jó dolgot szeretnénk csinálni, és a koncepcióban erre törekedtünk, függetlenül attól, hogy nagyon sok álvita alakult máris ki. De erre számítottunk, mert ezt ismerjük, nem mi, inkább úgy mondom, mindannyian, a természetvédelmi kérdések, hogyha felmerülnek, akkor a jellegéből adódóan nagyon sok álvita, nagyon sok hitvita, nagyon sok érdek találkozik. Egy természetvédelmi érdekkör már önmagában a létezésében is fontos, hogy valamilyen ellenállást mutasson, mindig többet szeressen, mindig még nagyobbat akarjon előrelépni bizonyos kérdésekben, hiszen meg se jelenne a társadalomban, hogyha mindig veregetné az aktuális törvényhozói hatalom vállát, hanem neki valami protest testtartást kell fölvennie az éppen aktuális dolgokkal szemben, és ha nagyon jót csinál, akkor még jobbat kell követelni. Bocsánat, a jelenlegi helyzetre nem adaptálnám, tehát nem azt állítom, hogy nagyon jó, amit csináltunk, és ők még jobbat akarnak, én magam is azt gondolom, hogy ezen vitatkozni kell, ezt az anyagot emészteni kell, hogy nagyon jó legyen.

A hitviták. Olyat nem ír az anyag sehol sem, hogy idegen fajok telepítését támogatjuk. De ez azért érdekes, mert ezt már elmondtam a tanácsülésen is, ahol ombudsman úr is ott ült. Nem is írunk ilyet, nem is akarunk ilyet. Mindösszesen csak annyi az állítás, hogy van olyan nemzeti parkunk, amely milliárdos tételben fordít az idegen honos fajok likvidálására, nagyon helyesen teszi, és ez egy szimpatikus munka. Sajnos viszont van egy olyan hátránya, hogy ennek ellenére nő azoknak a területeknek a fertőzöttsége - akkor én így mondom, mert én is fertőzősként tekintek erre, tehát én is azt gondolnám, az lenne a jó, hogy őshonos magyar fajok, csak a probléma az, hogy nagyon nem akarja ezt a klíma meg ezek az idegenhonos meg egy csomó esetben invazív fajok. Ez nem egyenlő azzal a koncepcióval - és ezért jó, hogy előkerült -, hogy akkor mi támogatnánk. A fészkes fenét támogatjuk, de hogy támogatjuk, nem támogatjuk, csak valahogy ki kellene találni azt, hogy akkor itt hogy lépünk előre, mert nyilvánvalóan egy szélmalomharc van. Egyébként nincs a zsebemben a megoldókulcs nekem sem, hogy hogy lépünk előre, de valamit csak ki kellene erre találni, hogy ezzel mit kezdünk.

Az idegenhonos fajoknál természetvédelmi szabályok stb. Például ott van ez a hazai nyár-nemes nyár kérdése. Van egy csomó közérdek, például az ártéri erdőknél azért az csak közérdek, hogy alapvetően az árvízi védekezésben segítsenek. Jelenleg úgy látom én, és nem az erdész szakmát megkérdezve, hanem úgy en bloc a szakirodalmat látva, hogy egy szellős szerkezetű nemes nyaras, ami a lefolyást könnyen engedi, ami az iszaplerakódást nem engedi, az lenne egy ideális helyzet az ártéri erdők művelésére. Ehhez képest most folyamatosan azzal a szerkezetátalakítással, ha jól mondom, azt erőltetjük, hogy de igenis, ne nemes nyarat ültessél oda, hanem hazai nyarat ültessél, és ne szellős szerkezetben, hanem nem tudom, milyen szerkezetben ültessed. Itt valószínűleg megint sose fogunk egyetérteni a WWF-fel vagy a Madártani Egyesülettel vagy a természetvédelmi szakmával, mert őket becsülve, az ő álláspontjukat maximálisan megértve, ők egyfajta szemüvegen keresztül nézik a világot, ami vélhetően - nekik van igazuk - a természeti biodiverzitás, hazai táj stb., ebben nekik van érdekük. De van itt egy árvízvédelmi szempont is, amit nekünk mint törvényhozóknak sajnos vagy hál' istennek, vagy nem tudom, hogy mondjam, figyelembe kell venni. Tehát ezekben mindenképpen előre kellene menni.

Az anyag, ombudsman úr. Szeretnék egy kicsit tiltakozni, amennyire az én erőmből lehetséges. A szén-dioxid kérdésében szerintem nem állítunk ellentétet, mint amit a szakma mond, csak sokan összekeverik a kettőt a megkötés és a tárolás vonatkozásában. Amennyi anyagot, egy fél raklapnyit olvastam el - de ettől még nem

lettem szakértő, csak amennyire átnéztem ezeket az anyagokat -, az világosnak tűnik, hogy minden egyes fafajnak a szén megkötése szempontjából van egy, nem jut eszembe jobb szó, a vadgazdálkodásnál a kulmináció csúcsát szoktuk használni, talán itt is releváns szó, van egy szint, aminél az öregedési folyamatának az eredményeként már eléri azt a szintet, ahol már többet nem tud megkötni. A mi állításunk csupán annyi, hogy azt próbáljuk meg szakmailag megnézni, hogy ami természetvédelmileg nagyon fontos - mert isten őrizzen, hogy pláne egy védelmi funkciójú erdőnél előbb vágjunk ki valamit, mint ahogy az még képes újabb és újabb megkötésekre.

Miután ezt elérte, azt végig kell gondolni, hogy ha, mondjuk, a bükk vagy a tölgy esetében egyébként a 100-110 éves vágáskort kitolom 130-140 éves vágáskorra - erről beszél az anyag -, akkor lássuk, hogy annak mi a természetvédelmi értéke és haszna. Ha ez bizonyítható és jó, akkor isten őrizzen, hogy belevágjunk, csak jelenleg úgy tűnik, hogy ennek a szakmai kutatások eredményeként már csak egyetlenegy haszna maradhat: a tárolása, de nem a megkötése.

Tehát úgy tűnik, abban van szakmai konszenzus, hogy, pestiesen fogalmazva, tisztább nem lesz már attól a levegő, hogy 130, vagy 150, vagy 250 évet tartom azt a tölgyet. A tárolása, amiben önnek igaza van, a szén-dioxid tárolása nagyon fontos kérdéskör, mert ha kivágjuk, akkor az valamilyen módon újra bele fog kerülni a körforgásba, de ettől függetlenül itt most erdőgazdálkodásról beszélünk. Persze, nem szabad elvetni sem a sulykot, tehát, mondjuk, míg itt rágódunk heteket, hónapokat, éveket ezen a kérdéskörön, addig egy közepes méretű széntüzelésű erőmű százszor annyi káros anyagot bocsát ki. Ettől függetlenül nekünk ez a feladatunk, tehát nekünk itt kell rágódni.

Csak még egy dolog, hogy váljon el az állami erdő és a magánerdő szabályozása. Én most csak természetvédelmi szemüvegen keresztül nézem, de szerintem az helyes, hogy nem válik el, mondjuk, a mezőgazdasági területek hasznosításánál a tulajdonostól függően a szabályozás. Én abban látok rációt, hogy találjuk ki, mi az a természetvédelmi zsinórmérték, amihez tartani kell magát, és tök mindegy, hogy állami vagy magán-erdőgazdálkodó. Tehát ebben én vitatkoznék önnel, nem vagyok benne biztos, hogy ilyen szinten el kéne vinni a jogszabályt. Nem, meg kell tartani azokat az alapvető feladatokat és kötelezettségeket, függetlenül a tulajdonostól. Számos példát lehetne erre mondani, műemlékvédelem et cetera, et cetera. Mindegy, hogy most kié az a tulajdon, attól még van egy szakmai zsinórmérték, amihez tartania kell magát. És persze, nagyon sokat lehetne még beszélni, de az idő lejárt.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és természetesen bármikor jövünk szívesen, amikor egy picit előrébb lépünk az anyaggal, mert most jelen pillanatban itt tartunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Valószínűsíthetően ez volt az első felvonás, mert ahogy néztem és hallottam a kritikákat, azért biztos, hogy lesznek még. A tájékoztató jellegét figyelembe véve megköszönöm az államtitkár úrnak, a főosztályvezető uraknak, az ombudsman úrnak, hogy eljöttek, és egy remek beszélgetést tudtunk lefolytatni itt az elmúlt egy órában, de biztos vagyok benne, hogy folytatni fogjuk. Köszönöm szépen, hogy itt voltak.

Egyebek

A képviselőtársaimat szeretném megkérdezni, hogy az egyebek napirendi pontban van-e kiegészítenivalójuk. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor az albizottság ülését lezártnak tekintem.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen minden jelenlévőnek, minden munkatársunknak és a képviselőtársaimnak.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 03 perc)

Varga Gábor
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra